

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.750

Letna naročnina L. 3.500

Letna inozemstvo L. 4.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIV. - Štev. 24 (1206)

Gorica - četrtek, 15. junija 1972 - Trst

Posamezna številka L. 80

Vsi smo soodgovorni

Pred težavno izbiro

IZPOVED

V »Katoliškem glasu« smo brali nekaj ugovorov mladih ljudi, ki vidijo potrebo po duhovništvu in občutijo vso tragedijo, ki bi zajela naše dežele, če bi število duhovnikov še nadalje padalo. Ti mladi zatrjujejo celo, da so med nami mladi fantje, ki čutijo božji klic za duhovniški poklic, a jih strašijo težave; da bi se celo odločili za duhovniški stan, če bi se razmere spremenile. Toda danes, kdo si upa mlademu fantu prižeti duhovniški poklic? se vprašuje mladi prijatelj.

Kaj naj k temu rečem? Najboljši odgovor bo morda kratko razmišljanje o apostoli, ki jih je Jezus kot prve izbral. Ali ste kdaj resno pomislili, koga je Jezus izbral za svojega apostola? In v kakšnih razmerah jih je poslal v svet, naj vsem narodom oznanjajo, da je Kristus od mrtvih vstal in da živi?

Apostoli niso najprej od Jezusa zahtevali, naj svet sprebrne in popravi. Jezus je nje poslal, naj oni svet in ljudi spreobrnejo z božjo ljubeznijo. Postal jih je v takratni svet, ker je takratni svet potreboval ljudi polne milosti in poguma za božje kraljestvo. Saj težki časi potrebujejo junaških ljudi.

Isto velja tudi za naše čase. Lepo bi bilo sicer, če bi drugi delavci namesto svet in ljudi spreobrili, mi bi pa rožee brali. Pa ni tako. Ne moremo reči, naj Cerkev spremeni to in ono, potem bomo pa mi stopili na dan in pobirali sadove.

Ce si želimo sprememb, odločnih in temeljitih sprememb, morajo mladi ljudje te spremembe izvesti. Ni druge rešitve. Lepo je reči, naj Boga prosimo, da spodbudi v Cerкви nova gledanja na problem duhovnika. A kdo bo ta nova gledanja utemeljil in se zanje zavzel ter navdušil, če ne prav mladi? Ce pa teh ni, kaj naj potem pričakujemo?

Bral sem stavek mladega prijatelja, ki pravi: Povsem neumestno je obračati se z določnim prizvokom očitka do naših fantov, češ, zakaj niste duhovniki; dovolj bi bilo ustvariti pogoje, da se v nekom razvije samostojna želja po duhovniški službi bližnjemu.

Reči moram, da nima nihče komu kaj očitati. Res pa je, da je treba ustvariti pogoje. A kdo naj jih ustvari, če ne prav mladi ljudje, ki hrepenijo za idealom in so pripravljeni se v marsičem žrtvovati za doseg tega ideala?

Ko sem pisal te vrstice, mi je prišla v roke 16. številka Katoliškega glasu. V daljšem članku o odločitvah dnevi v Vietnamu je tudi objavljeno kratko pismo salezijanskega misijonarja v Vietnamu Andreja Majcna, ki se je znova znašel sredi vojne vrtnice. V pismu 4. aprila tako piše: »Ko sem jutraj na naglo prebral časopis, sem se usedel in zazrl v daljavo. Komunisti so pokazali, da so močni. Skozi možgane so mi vrele misli... 17 let sem z vso paro delal na Kitajskem in nato je prišel konec... Vse je bilo zastoj. Sedaj že 18 let ustvarjam in gradim in garam v Vietnamu, pa se zdi, da je bilo tudi vse zaman. Človekova narava se upira smrti, tudi smrti svojega dela, svojega znoja in truda. Pa me je že svoj čas v Kumingu na Kitajskem, ko je vse naše delo šlo v nič, tolažil neki salezijanec: "Ce smo z vsem garanjem prižgali luč božje milosti v eni sami duši in za en sam dan, je bilo to dovolj. On bo živel in delal naprej, mi pa moramo izginiti..." Tako razmišljam, se skušam vživeti v nove dogodke, ki se približujejo in čakam, kaj bo prinesel čas...«

Kaj bi mlad fant odgovoril na to pismo izkušnemu in preizkušenemu misijonarju? Da se ne splača? Da se ne splača garati in trpeti za božjo ljubezen? Da se ne splača garati in trpeti, da bodo naši ljudje Boga spoznali in vžljubili? Da bodo naši verni ljudje svojo vero okrepili z deli ljubezni do Boga in do bližnjega? Problemi so, a ne čakajmo, da jih bo rešila bodočnost. Vsak na svojem mestu in pri svoji odgovornosti zavijajmo si rokave in čvrsto na delo za sočloveka in za njegovo večno srečo v Bogu!

Dr. Lojze Škerl

Kakor je bilo pričakovati, je sedanji ministrski predsednik Giulio Andreotti prejel od državnega predsednika Leoneja nalogo, da sestavi novo vlado. Andreotti je takoj izjavil, da se bo posvetoval o sestavi nove vlade z vsemi strankami demokratskega loka. Te stranke so demokristjani, liberalci, socialdemokrati, republikanci in socialisti. Obenem je Andreotti nakazal program nove vlade. Ta naj bi bil zožen na tri bistvene točke: gospodarska poživitev, javni red in zunanja politika v soglasju z demokratično usmerjenostjo države.

KAKSNA VRSTA VLADE

Andreottiju je na voljo, da sestavi kateri koli tip vlade, samo da bo zmožna dela in življenja. Pri tem so mogoče tri možnosti. Najbolj učinkovita bi bila vlada v petih, od liberalcev do socialistov, saj bi razpolagala z močno večino v obeh zbornicah. To bi bila vlada razširjene leve sredine, saj bi k njej pristopili tudi liberalci.

V primeru, da bi socialisti ne hoteli v tako vlado, ostane druga možnost, možnost centristične vlade. Žal bi ta vlada zlasti v senatu imela zelo šibko večino. Dovolj bi bilo le nekaj prostih strelcev, kot pravimo tistim, ki kršijo strankno disciplino in glasujejo drugače kot sklene vodstvo stranke, pa bi se vlada zrušila. In prostih strelcev v Krščanski demokraciji zlasti na njenem levem krilu nikdar ne manjka.

Ostane na voljo še enobarvna vlada demokristjanov, kot je sedanja Andreottijeva. Tako vlada naj bi uživala zunanjo podporo demokratičnih strank vse do jeseni, ko bosta kongresa socialistov ter demokristjanov in se bosta vodstvi strank odločili za dokončno usmeritev.

STALIŠČA DEMOKRATIČNIH STRANK

Tako socialistom kot demokristjanom bi zaenkrat najbolj prav hodila enobarvna demokristjanska vlada. Prvi se zanjo navdušujejo, ker so notranje razklani ter upajo, da bo jeseni prišlo do razčiščenja v njih vrstah. Drugi si jo želijo, ker se bojijo, da bi vsaka

povezava z liberalci povzročila odpor na njenem levem krilu, ki ga sestavljajo skupine »Nova sila«, basisti in Morovi pristaši.

Odločno proti enobarvni vladi so republikanci in socialdemokrati. Mnenja so, da je gospodarski položaj v Italiji preveč resen, da bi se smelo prepustiti vodenje poslovanja sami stranki. Potrebna je ne neka prehodna vlada, temveč trdna in močna vlada, ki bo zmožna sprejemati odločitve in Italijo zopet gospodarsko spraviti v red. Zato naj bi bila vladna podlaga čim bolj široka in naj bi vključevala tudi liberalce; če pa socialisti na to ne pristanejo, naj se kljub temu sestavi vlada v štirih namesto v petih, socialisti pa naj gredo v opozicijo.

Res so se socialisti že odločili: liberalcev ne sprejmejo in so pripravljeni po dolgih letih sodelovanja spet biti izven vlade. Forlani, glavni tajnik KD, je v veliki zadregi: če se njegova stranka odloči za liberalce proti socialistom, bo levo krilo stranke z Morom in Donat Cattinom na čelu lahko povzročilo pri glasovanju padec centristične vlade; edina izbira bo nato vlada leve sredine s socialisti, ki bodo gotovo tak preokret izrabili v svojo korist in diktirali svoje pogoje, kar pa prav Krščanska demokracija ne sme sprejeti, če si noče napraviti naklonjenosti volivcev, ki so jo v zadnjih volitvah prav zato podprli, ker se je upala socialistom pokazati zobe in je odklonila njih zahtevo po »naprednih ravnotežjih« tj. po vezanju s komunisti.

KRŠČANSKA DEMOKRACIJA TO POT NE SME ZATAJITI

Andreotti se zaveda, da je treba ostati zvest obljubam, ki jih je Krščanska demokracija dala v predvolilnem boju. In te obljube so bile v tem, da se bo KD ogradila od neučinkovitega vladanja zadnje dobe leve sredine, skrbela za demokratično vodenje življenja in zagotovila učinkovito izvrševanje oblasti.

Prav v tem so bili socialisti v zadnjem času za vlado prava coka, saj so jo neprestano ovirali, ko je šlo za zdrave gospodarske ukrepe ali za vzdrževanje javnega reda. Socialisti so namreč poznali

le ene kršilce notranjega miru; to je bila zanje skrajna desnica, medtem pa je bila zanje skrajna levica le žrtev izzivanja s strani desnice. Zato so socialisti vedno potegnili z levčarskimi skrajneži nasproti policiji. To so obtoževali, da je nasilna, za skrajno levico pa so vedno našli besede opravičila.

Jasno je, da je nemogoče dolgo časa biti v vladi z nekom, ki je član vlade, pa obenem daje prav tistim, ki postopanje vlade napadajo in jo obtožujejo krivice in nasilja. V zvezi s tem je dejal Forlani 24. maja demokristjanskim poslancem: »Vse, kar smo storili do sedaj, bo brez haska, in zgodovina nas bo trdo obsodila, če ne bomo zmožni preprostemu človeku zagotoviti notranjega miru. V tem oziru moramo biti zelo jasni, in to ne v besedah, temveč v dejanjih. Je sicer res, da se danes pojavlja nasilje vseh psov, toda to nam še ne daje pravice, da bi bili v svojem postopanju v obrambi javnega reda mehki ali dvolični.«

Italijanska javnost pričakuje od nove vlade prav to, da ne bo mehka, slabotna ali dvolična. Če bi morala biti taka, bo mrtva že ob svojem nastanku. Bo imela moč in sposobnost, da ne razočara preprostega državljanca?

Zdi se, da se Andreotti zaveda, kaj javnost od njega pričakuje. Zato je odločen dati Italiji tako vlado, ki ne bo sad neke naveličanosti ali kompromisov ali prilagodljivosti demagoškimi zahtevam socialistov. Sam je prvi, ki bi bil za vlado leve sredine s socialisti vključno, a ta vlada mora biti različna od dosedanjih. Če pa zaradi trmoglavosti socialistov to ne bo mogoče, bo pač treba poskusiti z vlado v kakšni drugačni sestavi.

Izgledi za Cerkev na Kitajskem

Pred zmago komunizma je bilo na Kitajskem okrog tri milijone katoličanov. Versko življenje je bilo cvetoče, sprebrnjenja številna. Komunisti so bili na Kitajskem radikalni. Vse tuje misijonarje so izgnali, domače škofo pozapirali ali odstranili, obenem pa skušali ustanoviti narodno kitajsko Cerkev.

Tudi kitajski komunizem vidi v Cerкви svojega sovražnika. Ta naj bi bila prva opora imperializma, predstavnik kapitalističnega sveta in v službi kolonialistične politike bogatih narodov. Zato so bili kitajski katoličani proglašeni za narodne, politične, ideološke in kulturne nasprotnike svojega naroda. Zlasti kulturna revolucija leta 1968 jih je vzela ostro na piko. Od tedaj praktično Cerkev na Kitajskem ni več.

Samo v Pekingu obstaja župnijska cerkev, ki jo upravlja »generalni vikar« in je odprta za vernike. Namenjena pa je bolj kot njim katoliškim diplomatom in tujcem, ki naj vidijo, da je tudi v Maovi Kitajski verska svoboda. Znana zgodba na obrabljenah pihala!

Sv. sedež ves čas pazi, da si ne bi s kako prenapetostjo izjavo ali nepremišljeno potezo zaprl vrat za morebitne bodoče razgovore. Kar se lahko pove, o tem Cerkev ne molči. Papež Pavel VI. je na svojem misijonskem potovanju po deželah Daljnega vzhoda javno poudaril, da gre članom Cerkev pravica do svobode vesti in verskega izražanja. Bolj konkretno seveda ni mogel govoriti.

Vatikanska diplomacija gotovo ne miruje. Pravijo, da se je msgr. Casaroli, ko je hodil v Beograd, tudi s kitajskim predstav-

Marijanski inštitut v Regensburgu v Nemčiji je izdal besedilo, ki ga krasi slika Marije imenovane »Vladimirskaja«. Besedilo se glasi: »Zvesto hočemo hoditi za naslednikom sv. Petra, ki je najvišji učitelj in pastir Cerkev. Prav tako hočemo ostati zvesti učenju cerkvenih zborov v tesni in zvesti povezavi s škofi in duhovniki in se tako pridružiti veri vsega božjega ljudstva.«

Zato smo zoper vsako samovoljno pačenje osnovnih verskih resnic o angelih, o izvirnem grehu, o nesmrtnosti duše, o sodbi, o nebesih in peklju, o Kristusovem vstajenju, o Marijinem devištvu, o evharistiji, o spovedi, o papeževem prvenstvu. Zato tudi odklanjamo napačno demokracijo v Cerкви, dialog, ki zvojeni resnico, napačno prilagoditev krščanskega nauka in morale duhu časa v sodobnem zmenelem svetu, samovoljno poskušanje v bogoslužju in umetnost v cerkvah, ki bi bila samo na videz krščanska.

Postavili bi se radi pod posebno varstvo Marije, ki je pomočnica kristjanov in mati vseh narodov. Vsak dan molimo za sv. očeta, škofo in duhovnike, za verne in neverne v vseh narodih. Marija, mati Cerkev, prosí za nas!»

Pomirjenje v Kongu

Kardinal Malula iz nekdanjega belgijskega Konga je od 11. februarja v Rimu. Domovino je moral zapustiti, ker je nasprotoval enostranski afrikanizaciji dežele, ki jo je izvajal predsednik Mobutu. Ta je zahteval, da bi se ustanovili odseki enotne stranke celo v bogoslovju. Kardinal na to ni mogel pristati in je raje semenišče razpusil. Ni mogel tudi sprejeti zahteve, da morajo otroci pri krstu sprejeti samo afriška imena.

Sedaj prihajajo novice, da je prišlo med obema do pomirjenja. General Mobutu je sporočil kardinalu, da se lahko vrne v Kongo, kadar hoče. Enotna stranka bo upoštevala posebni značaj verskih zavedov. Škofje so spet odprli semenišča. Do kompromisa je prišlo tudi glede imen.

nikom večkrat sestal. Ker je znano, da zna Vatikan molčati, Kitajci pa tudi, je vse ostalo prikriti.

Seveda gre bolj za tipanje in ugotavljanje razpoloženja kot za prave razgovore. Z načelnega stališča je Maov komunizem do Cerkev še vedno čisto odklonilen. Toda ker zna računati tudi s stvarnostjo, kot je to pokazal nedavni Nixonov obisk v Pekingu, je možno, da se bo led začel tajati.

Težav bo seveda na pretek. Ena taka je otok Taiwan, kjer si je Cerkev ustvarila trdno oporo v prebivalstvu. Kako vskladiti tamkajšnjo njeno navzočnost z zahtevami Maove Kitajske, da morajo vse tuje sile otok zapustiti? In za Maocetunga je Cerkev tuja sila, pa še kako!

Prav tako se poraja vprašanje avtonomije bodoče Cerkev na Kitajskem. Peking bi najraje videl, da bi domača Cerkev sploh ne bila odvisna od Rima. Zaenkrat veljajo rimsko-katoliški duhovniki in škofje za slepo orodje papeževske politike, vedno pripravljeno dati prednost verskim ciljem pred narodnimi. Težko je zato kitajske voditelje prepričati, da temu ni tako. V katoličanih vidijo narodne izdajalce, podtalne elemente in nasprotnike socialistične ureditve države. Ponavljajo se časi rimske države, ki je na kristjane gledala na isti način.

Pravijo, da je bistvena poteza kitajske diplomacije in politike potrpežljivo čakanje. Tudi Cerkev je enako nastrojena. Ve, da je Bog tisti, ki vodi tek časov in ureja tok zgodovine. Zato zaupa v njegovo pomoč in se pripravlja na trenutek, ko bo zopet lahko v službi kitajskega ljudstva.

Trije vodilni predstavniki italijanske Krščanske demokracije (od leve na desno): Andreotti, ki mu je zaupana sestava nove vlade, Piccoli, vodja demokristjanske skupine poslancev v parlamentu in Forlani, glavni tajnik Krščanske demokracije

Baragov dom v Riemanjih slovesno odprt

Novi župnijski dom, ki nosi ime po škofu Baragu, je poleg cerkve brez dvoma najlepša zgradba v Riemanjih. Stiska se med cerkev in druge hiše, a pri glavnem vходу se pokaže v vsej lepoti in razsežnosti. Stavba ima vse pogoje, da bo lahko postala središče — dom — župnijskega življenja.

Z novim župnijskim domom pa je župnija dobila tudi pomoč šolskih sester, ki bodo imele v domu na voljo potrebne prostore. Kakšna pridobitev je to za župnijo, ve le tisti, ki opazuje njihovo delo od blizu.

KAŠEN JE NOVI DOM

V pritličju je prostorna dvorana za nad 200 ljudi z odrom in vso potrebno opremo. Zdi se, da je dvorana zelo akustična.

Nad dvorano sta še dve nadstropji. V prvem nadstropju je več manjših in večjih prostorov. V te prostore je vhod naravnost od cerkve. V drugem nadstropju pa je spet večja dvorana za sestanke in predavanja. Vse je skrbno izdelano. Prostor so že tudi opremljeni s centralno kurjavo. Župnijska skupnost v Riemanjih je dobila dom, ki bi ga bila vesela vsaka duhovnija.

KAKO JE POTEKALA OTVORITVENA SLOVESNOST

V nedeljo 11. junija ob petih popoldne je bila v cerkvi zahvalna služba božja. Sv. mašo je daroval bogoslovni profesor prelat dr. Vilko Fajdiga iz Ljubljane. Njemu je poverjena skrb za zbiranje vseh podatkov v Sloveniji, ki so potrebni za proces za razglasitev škofa Friderika Baraga za blaženega. V pridigi je naslikal nekaj značilnih potez svetniškega škofa. Pri sv. maši je bilo lepo sodelovanje.

Po sv. maši smo se zbrali v dvorani novega doma. Takoj se je napolnila in še marsikdo je ostal zunaj. Vsem so sijali obrazi od zadovoljstva: domačinom in gostom. V dvorani so bili prisotni številni predstavniki javnega življenja: škofov vikar dr. Lojze Škerl, deželni poslanec dr. Drago Sotič, pokrajinski odbornik inž. Milan Sosič, jugoslovanski podkonzul Dušan Tepavac, podžupan dolinske občine Marino Bandi, predsednik Slovenske prosvete Marij Maver, predstavnik ricmanjskega prosvetnega društva »Slavec« Seržij Vatovec, inž. Močnik in geometer A. Kralj, ki sta vodila gradnjo, številni duhovniki in še razni drugi.

Dom je blagoslovil prelat dr. Vilko Fajdiga in izrazil čestitke tudi v imenu slovenskih škofov.

Zupnik dr. Angel Kosmač je razložil, kako so potekala dela pri gradnji, namen doma in zakaj so za novi dom izbrali ime po škofu Baragu. Ideja za to ime je padla pred štirimi leti, ko so romarji iz Ricmanj obiskali Baragov rojstni kraj Dobrič.

Pozdrave z voščili sta izrekla S. Vatovec za PD »Slavec« in M. Bandi za upravo dolinske občine.

Škofov vikar dr. Lojze Škerl je v pozdravnem govoru čestital župnijski skup-

nosti za tako lep dom in zaželel, da bi s skupnim prizadevanjem dom postal toplo središče življenja in delovanja, kjer se goji ljubezen do Boga pa tudi lepa domača beseda.

Sledil je zanimiv kulturni spored. Na odru je kraljevala Baragova slika, vsa obložena s cvetjem.

Otroci so z lepimi prizorčki počastili škofa Baraga in dokazali, da v Riemanjih ne manjka mladih talentov za odrske nastope. Precej številni mladinski zbor je ubrano zapel vrsto narodnih pesmi in žel bogato priznanje.

Ker bo v novem domu začasno tudi sedež Ekumenskega centra, je pri programu sodeloval tudi ekumenski oktet pod vodstvom dr. Zorka Hareja ter zapel pet pesmi.

Nazadnje je prišel na oder ansambel »Pomlad«, ki je zares prinesel v dvorano pomlad. Celotisti, ki so ves čas stali, so pozabili na utrujenost ob prijetnih in veselih zvokih.

Vsa prireditve je bila skrbno pripravljena. Razveseljivo in obetajoče je dejstvo, da je med ricmanjsko mladino veliko zanimanja za novi dom.

Po prireditvi so si gostje in udeleženci ogledali prostore v novem domu, nato pa se je razvila prijetna družabnost, ki je trajala pozno v noč.

S. Z.

Slovenci po svetu

Iz rimske torbe

Spet se sliši, da bodo naše šolske sestre izgubile svojo hišo v ulici dei Colli 10 v Rimu. Upajmo pač, da so le govorice!

Koliko Slovencev je potrkalo na njihova vrata med vojno in še potem! In nikoli brez uspeha. Ali naj bi se ta vrata zaprla?

Koliko truda so slovenske sestre vložile v to hišo. In to takrat, ko je vojna vihra vzela generalno hišo v Mariboru in ko so one zgubile postojanko za postojanko v Sloveniji in so se morale zateči proti jugu.

V tej hiši je preživela dolga leta mati Terezija Hanželič, v njej tudi umrla in počiva zdaj na rimskem pokopališču. Ali naj bi bili vsi ti spomini naenkrat pogubljeni? Ali ne bi smela imeti slovenska provinca šolskih sester v tej hiši oporo zdaj in še v bodočnosti?

Solske sestre bi prav tako morale misliti na kako hišo v Rimu, kjer bodo lahko zbirale slovenska dekleta, ki bodo prišla sem na univerzo. Taka hiša bi lepo odgovarjala njihovu poslanstvu.

Primerna hiša in pravo materinsko vodstvo sta gotovo predpogoj za uspešno vzgojno delo. Vzgojno delo med slovenskimi dekleti bi bilo tudi poroštvo za njihovo bodočo naraščajo.

Ali ne bi hiša v ulici dei Colli 10 mogla odgovarjati taki slovenski zamisli?

Slovenec iz Rima

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

† Ferdinand Ferluga, didaktični ravnatelj v pokoji

V torek 6. junija se je po Rojanu razširila vest, da je v bolnišnici umrl ravnatelj Ferdinand Ferluga. Marsikomu se je zdelo, da gre za zmotno novico, saj so ga še pred kratkim videli v Rojanu, kjer se je pogovarjal z znanci. Žal, novica je bila resnična. Z njim smo spet izgubili značilno osebnost nekdanjega Rojana, ki izginja.

Ferdinand Ferluga je ves živel za šolo in kot didaktični ravnatelj je tudi zahteval, da šolsko učno osebje s srcem dela za mladino, ki mu je zaupana.

V šolsko delovanje je vključil pomoč radija. Dosegel je, da radio redno teden za tednom prenaša šolske oddaje, ki jim otroci sledijo v šoli po radijskih aparatih.

Njegova posebna ljubezen so bile čebele. Še lansko leto se je udeležil v Bologni zahtevnega tečaja o čebelarstvu. Letos, čeprav bolehen, je še delal načrte, kako bo čebele peljal na pašo, kakor vsako leto.

V Rojanu je bil priljubljen, ker se je znal z vsakim tako preprosto pogovoriti. Pri srcu mu je bilo rojansko Pogrebno društvo, ki je nudilo pomoč družinam, kadar je posegala smrt v njihove vrste.

Pokojnega ravnatelja Ferluga smo sprejeli k zadnjemu počitku v prvih popoldanskih urah v sredo 7. junija. Veliko prijateljev se je želelo posloviti od njega. Ob grobu mu je spregovoril v slovo prof. Rudolf Marc. V imenu slovenskih šolnikov se

je poslovil didaktični ravnatelj prof. Stanko Skrinjar.

Naj pri najvišjem Učitelju pokojni Ferdinand Ferluga uživa večno resnico in dobrotu. Prizadeti družini izrekamo iskreno sožalje.

S. Z.

Jubilej treh duhovnikov v zdomstvu

29. junija bo praznoval zlatomašniški jubilej v kraju Leisach pri Lienzu na Vzhodnem Tirolskem msgr. dr. Jože Jagodič. Petindvajsetletnico mašništva pa bosta praznovala g. Nace Cretnik, dušni pastir za Slovence v Parizu in predsednik Zveze izseljenških duhovnikov, ki delujejo v Zahodni Evropi ter g. Stanko Kavalar, slovenski izseljenški duhovnik v Pas-de-Calais v Franciji. Vsem trem zaslužnim jubilarantom čestitamo in jim želimo obilo božje pomoči pri nadaljnjem delu.

S TRŽAŠKEGA

Marijanišče na Opčinah

V soboto 10. junija smo priredili poslovilno slovesnost ob uradnem zaključku šolskega leta v Marijanišču. Poleg staršev gojencev so bili povabljeni na slovesnost tudi gg. kateheti iz župnij, kjer živijo naši gojenci.

Prostorna in okusno okrašena zavodska obednica je bila polna. Starši so veselo posedli k pogrnjenim mizam v družbi svojih sinov. Proti koncu bratskega kosila se je začel razvijati program preproste, a pristrčne poslovilne akademije.

Najprej je osmošolec Bogdan Kralj prebral lepe zahvalne besede, naslovljene zlasti staršem. Zahvalil se jim je za žrtve pri vzdrževanju njih vzgoje v Marijanišču. Prav tako se je v imenu vseh sošolcev zahvalil predstojnikom za skrb in napore šolskega leta.

Veselo vzdrušje je prinesla druga točka, ko je Stanko Gruden zaigral lepo melodijo na svojo harmoniko. Takoj nato je nastopil naš zavodski oktet, isti, ki je uspešno pel tudi v Kulturnem domu na »Pesmi mladih«. Fantje so zapeli v presledkih štiri prijetne slovenske pesmi. In za spremembo je nastopil še kvartet s kitaro Jožka Hozjana.

Prijetna domačnost se je razživila, ko so tudi vsi starši poprijeli Slomškovo pesem »Preljubo veselje«. To družinsko vzdrušje je prišlo še bolj do izraza, ko smo se vsi nasmejali nekaterim zabavnim točkam dialoga med Pavlom in Fabijem.

Ko je odpel oktet še »Prišel je čas slovesa«, se je dvignil g. ravnatelj in spregovoril nekaj kratkih besed z nasveti za počitnice. Nato pa je začel razdeljevati lepe nagrade priznanja najboljšim gojencem, čeprav so vsi vsaj nekaj prejeli.

Ob koncu smo imeli splošen vtis, da so gojenci in njih starši odhajali zadovoljni in z željo v srcu, da se še vrnejo v Marijanišče.

BESEDE ŽIVLJENJA

PROSITE GOSPODA ŽETVE

»In poklical je svojih dvanajst učencev ter jim dal oblast izganjati nečiste duhove in ozdravljati vsakere bolezn in vsakere slabosti« (Mt 10, 1).

Bog še vedno kliče učence. Tudi danes, tudi pri nas na Primorskem! Bog namreč hoče, da bi se vsi ljudje zveličali.

Zakaj pa potem nimamo novih maš na Primorskem?

Ker poklicani niso imeli dovolj poguma, ali pa njihovi starši dovolj velikodušnosti!

Fant, ki bi znal pogumno in veselo premagovati »nečiste duhove«, in se v zakramentih zdraviti »vsakterih slabosti«, tak fant bi tudi danes in tukaj mogel slediti svojemu poklicu.

Prosimo torej »Gospoda žetve...«!

Z. I.

P. Cukale poroča o svojem delu

Odkar sem se vrnil v svoj bengalski misijon, vse do 24. maja nisem videl ene deževne kaplje. V zadnjih dneh je žgalo sonce naravnost peklensko. Posledica: na stotine ljudi je izdihnilo pod njegovimi smrtnimi žarki. Tudi jaz sem parkrat omedlel, ko sem se vrnil iz Kalkute na kolese v opoldanski vročini.

Ker ni elektrike, ni umetnega ledu in voda v ribnikih je kot zavret čaj. Nekaterim se je posrečilo speči jajca na cesti, ki je razbeljena, da kar cvrči.

Bengalska zemlja je zelo rodovitna, ko jo blagoslovi dež. Kadar pa se nebo zapre, postane kot kamen in zija s svojimi razpokami kot lačen tiger.

Trenutno sem do vratu pogreznjen v delo za obnovo vaških cest in potov. Prej ko bodo razširjeni in urejeni, prej bo prišla elektrifikacija k nam, z njo pa mala industrija, avtobusne zveze in trgovina.

Vlada nadzorstvo nad javnimi deli vedno bolj prepušča krščanskim ustanovam, zlasti ustanovi »Caritas«. Tako je vedno bolj pogosto videti misijonarje in misijonarko, ki so zaposleni s prevzemanjem materiala iz skladišč, pri vrtanju vodnjakov, pri razdeljevanju žita in olja delavcem. Kot vidite, so delavske brigade tu pod drugim nadzorstvom kot so bile svoj čas v domovini...

Te dni sem prejel iz Gorice in Trsta za svoje ustanove lepo vsoto denarja. Težko razložim, kakšen zagon čutim pri delu, ko mi ni treba neprestano razmišljati, če bo za drugi teden dovolj denarja za bazar (trgovino), za študentovski dom, za tisoč drugih malenkosti... Ti darovi so kakor nejavljen helikopter, ki je odvrzel darove potrebnim, katere stiska suša, pomanjka-

nje in brezposelnost. Rad bi vedel, odkod ti darovi, da bo moja zahvala bolj osebna. Darovi bogatijo ne le mojo blagajno, ampak tudi mene, saj so zame vir nenehne vzpodbude, pa tudi dobrotnike, saj jim pripravljajo večno plačilo pri Bogu. Zato naj po »Katoliškem glasu« pozdravim vse prijatelje na Tržaškem in Goriškem ter vse zlate roke. Ostanimo si bratje in sestre po vezeh nesebične ljubezni.

Vzledna slovenska fara

Žirovska fara v Poljanski dolini na Gorenjskem, kot kaže, še dolgo ne bo izumrla. Verouk obiskuje kar 500 otrok. Število rojstev daleč presega število smrti. Lani je umrlo 26 ljudi, rojenih pa jih je bilo 87. Vsaj 126 mater ima več kot 5 otrok; ena od teh jih ima celo 17. Žiri zares vodijo. Te matere zaslužijo vse priznanje.

Na letošnji materinski dan 25. marca se je v žirovski cerkvi zbrala množica otrok in veliko število mater. Sv. mašo je zanje opravil prelat dr. Vilko Fajdiga iz Ljubljane. Pri pridigi si je zastavil vprašanje: Ali res izumiramo? In je priznal, da je osip na rojstvih pri Slovencih dejansko prevelik. Kdo nas bo rešil narodove smrti? In je odgovoril: le take matere kot jih ima žirovska fara.

Iz Turina v Rim

Ob koncu meseca maja letos se je glavno vodstvo salezijanske družbe preselilo iz Turina v Rim. V Turinu je bilo glavno vodstvo salezijanske družbe od ustanovitve leta 1859.

Poslanica Narodnega odbora za Slovenijo

Iz Argentine smo prejeli posebno poslanico, ki jo je Narodni odbor za Slovenijo sestavil in razposlal Slovincem v svetu v trenutku, ko »se bliža slovenski narod novi zgodovinski prelomnici, ki jo bo preživel le, če bo znal pravočasno zediniti vse svoje sile za obstoj. Ne državna oblika ne družbena ureditev nista bolj važni kot narod sam, saj sta le sredstva za lažje sožitje v skupnosti. Kadar gre za ohranitev naroda, mora vse drugo stopiti v ozadje.«

»Ko vztrajno spremljamo razvoj in dogodke v Jugoslaviji, odobravamo in podpiramo prizadevanja narodov in republik za pravičnejše medsebojne odnose na temelju popolne enakopravnosti... Temelj mirnega sožitja narodov Jugoslavije bo postavljen le tedaj, če bo imela vsaka narodna republika neokrnjene vse pravice svobodnega odločanja o svoji usodi na političnem, gospodarskem, verskem in kulturnem področju razen tistih, katerim bi se zavoljo pravično urejene skupnosti prostovoljno in začasno odrekla.«

»Obsojamo nasilno razbijanje Jugoslavije, ki postavlja v nevarnost sedanje mednarodno priznane državne meje; prav tako obsojamo pozivanje na intervencijo Sovjetske zveze... V evropskem okviru vidi slovenski narod nove možnosti za ostvareitev svoje boljše bodočnosti.«

Da bo mogoče zbrati vse sile slovenstva za odpor proti nevarnostim, ki čakajo slovenski narod in združiti vse, ki verujejo,

da smo Slovenci kot narod poklicani k življenju, Narodni odbor za Slovenijo postavlja zahtevo,

da se slovenski narod znotraj in zunaj meja republike Slovenije reši pred duhovnim, političnim, gospodarskim in kulturnim propadom;

da slovenski narod raste v svobodi in politični enakopravnosti z vsemi narodi sveta;

da je Slovenec, kjer koli na svetu, priznan za enakopravnega člana svojega naroda, ne glede na stan, vero ali politično prepričanje, s pravico in dolžnostjo do demokratičnega sodelovanja o slovenski usodi;

da bo slovenski narod povezan svobodno, v razumevanju in slogi in ne pod silo diktature;

da je matična domovina republika Slovenija res skrbna mati trpečih zamejskih bratov v boju za narodni obstanek in da jim daje moralno in materialno oporo brez ozira na njihovo svetovno nazorno gledanje, ne pa da jih ponižuje na stopnjo sredstva za širjenje komunistične ideologije;

da postanejo doba okupacije, odpor proti okupatorju, revolucija in protirevolucija, objektivno prikazani del slovenske zgodovine in ne več le propagandno geslo komunistične partije, in

da se vrne vsem žrtvam revolucije dolžna čast.

Zgoraj: domačini iz misijona, ki ga vodi p. Jože Cukale, pri kopanju novih kanalov. Za delo prejmejo v plačilo žito in olje. — Spodaj: »rikša«, kitajska beseda za voza, ki vleče voz, je še vedno po bengalskih vaseh najbolj cenjeno prevozno sredstvo

Umrl je dr. Andrej Budal

V zgodovini našega primorskega ljudstva med obema vojnoma in do današnjih dni si je pridobil svoje mesto tudi štandreški rojak dr. Andrej Budal. V našem narodnem življenju si je pridobil mesto kot pisatelj, časnikiar, esejist in narodni delavec. Ni bil zvezda prvega reda, vendar dovolj svetla zvezda na našem nebu, da jo bo moral vsak zgodovinar upoštevati, kadar bo govoril o življenju in bojih naših ljudi pod prvo in drugo Italijo.

Pokojni dr. Andrej Budal je bil doma iz Štandreža, kjer se je rodil 31. oktobra 1889. Šolal se je v Gorici in na Dunaju, kjer je tik pred začetkom prve svetovne vojne doktoriral iz romanistike. Pozneje je po končani prvi svetovni vojni ostal na Primorskem ter stopil v državno službo kot profesor francoščine. Ko je fašizem začel premeščati naše ljudi v notranjost Italije, je prof. Budal dobil službo v Vidnu in pozneje v Benetkah kot profesor slovenščine na beneški visoki ekonomski šoli. Na tem mestu je dočkal konec druge svetovne vojne. Tedaj je pustil službo profesorja in se vrnil na Primorsko. Tedanji pokrajinski narodnoosvobodilni odbor mu je poveril razne odgovorne službe zlasti na šolskem področju v Gorici in Trstu. Kako jih je dr. Budal vršil, v prid ali v škodo slovenskemu povojnemu šolstvu, bo raziskala zgodovina. Ko je šolstvo prešlo v roke zavezniške uprave, je dr. Budal odšel k Primorskemu dnevniku in bil od 1947 do 1959 tudi za upravnika pri tedanjem Slov. narodnem gledališču v Trstu.

Kot časnikar je zasledoval zlasti slovensko narodno problematiko in o njej pisal v tržaškem slovenskem dnevniku. Poleg tega se je kot literat in gledališki delavec ves čas zanimal tudi za literarno življenje na Primorskem in v Sloveniji in tudi o tem precej pisal. Ko je dosegel leta penzije, je pustil aktivno delo, pisal je pa še vedno v večji ali manjši meri, vendar kake večje važnosti ni več imel. Življenje in mladina so ga prerasli. Tako je v zatišju dočkal svoj odhod s tega sveta v Trstu, star 83 let. Pokopali so ga na njegovo izrecno željo na štandreškem pokopališču.

Dr. Andrej Budal je že kot študent stopil v vrste tedaj »napredne« mladine, ki je menila, da mora v svoji naprednosti slediti zgledom in naukom českih liberalnih ideologov, zlasti prof. T. Masaryka. Tako si je še mlad ustvaril svoj idejni svet, zgrajen na filozofiji svobodomiselnosti in narodnjaštva, ter mu ostal zvest do smrti. To se pozna v njegovih spisih in v vsem njegovem literarnem delu.

V literaturo je stopil kot visokošolec in se oglašal v Ljubljanskem zvonu s pesmi in pripovednimi spisi. Podpisoval se je s psevdonimom Pastuškin in tudi Slavko Slavec. Po prvi svetovni vojni, ko je ostal na Primorskem, je sodeloval pri Goriški Matici, kjer je izdal povest Zupan Zagar. V njej opisuje svoj Štandrež in njegove zgodbe med prvo svetovno vojno. Družilo ga je prijateljsko sodelovanje z Damirom Fejglom, Francetom Bevkom in še s kakim drugim literatom iz liberalnega kroga tedanje primorske inteligence. Bolj kot z originalnim leposlovnim delom se je bavil s prevajanjem. V tem oziru velja omeniti njegov prevod Manzoničevega romana I Promessi Sposi v slovenščino z naslovom Zaročenca. Ta zajeten roman

se v slovenščini nikjer več ne dobi, ker ga niso več ponatisnili.

S politiko se med obema vojnoma dr. Budal menda ni ukvarjal, ker ga ne zasledimo na seznamu obtožencev na nobenem procesu, ki jih je fašizem precejšnje število naprtil slovenskim narodnjakom. Po končani drugi svetovni vojni se je pa vključil s srcem in dušo pri pokrajinskem narodnoosvobodilnem odboru in pri drugih ustanovah slovenskih levčarjev v Trstu. K temu ga je gotovo nagnila njegova narodna zavest in njegov svobodomiselnostni svetovni nazor. Ta slednji mu je bil v oviro, da ni znal pravilno ceniti prizadevanj nas katoličanov in smo se v KG nekajkrat zapletli z njim v polemiko. Vendar je svoje primorske ljudi imel rad in to mu moramo vsi šteti v dobro. Naj počiva v miru med svojimi rojaki v domačem Štandrežu.

(r+r)

Pismo volilnim upravičencem kmečke bolniške blagajne

Predsednik pokrajinske Zveze neposrednih obdelovalcev v Trstu Mirko Radovič je v zvezi z volitvami v kmečko bolniško blagajno naslovil na volilne upravičence pismo sledeče vsebine:

Z zadovoljstvom vam lahko sporočam, da bodo v četrtek 29. junija t. l. prve volitve za sestavo upravnega odbora bolniške blagajne neposrednih obdelovalcev zemlje v Trstu.

Naša sindikalna organizacija pozdravlja ta dogodek, ker je s tem izpolnjena njena zahteva in ker bodo z volitvami 29. junija nastopile redne razmere v kmečki blagajni, potem ko je komisarska uprava trajala čez 12 let.

Zelimo, da se naša lista, ki jo bomo predlagali, krepko uveljavi in tako omogoči, da pridejo v upravo bolniške blagajne tisti, ki se za njeno poslovanje neposredno in živo zanimajo.

Upam, da storim svojo dolžnost, če prilagam glavno zahtevo, ki jo je postavil občni zbor neposrednih obdelovalcev 12. marca t. l. in ki je odločilno vplivala na razpis volitev.

Pravočasno vam bomo sporočili imena kandidatov, ki jih bodo člani Zveze predlagali za vsako občino.

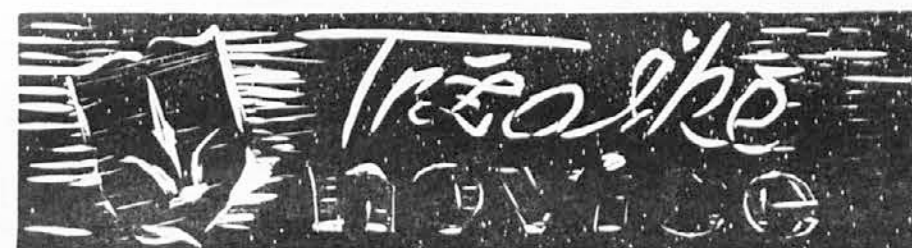
Trenutno se zahvaljujemo za vašo ljubeznivo pozornost in morebitne predloge ter za vašo pomoč, na katero zanesljivo računamo, ko bo treba, da se uveljavi lista našega sindikata. Prisrčen pozdrav!

Dodajamo glavno zahtevo, ki je bila sprejeta na občnem zboru Zveze neposrednih obdelovalcev in se glasi:

Dvanajsti redni občni zbor članov pokrajinske Zveze neposrednih obdelovalcev v Trstu je dne 12. marca 1972

ugotovil nepravilen položaj v upravi bolniške blagajne neposrednih obdelovalcev v Trstu,

obsodil nadaljevanje komisarske uprave, ki ni upoštevala demokratične volje vpisanih neposrednih obdelovalcev, kateri zahtevajo, kot drugod v Italiji, da sami upravljajo svojo bolniško ustanovo,

Mednarodni uspeh Ivane Mlajč

Na drugem svetovnem risarskem natečaju za otroke, ki ga prireja zavod »Antoniano« v Bologni, je učenka slovenskega otroškega vrtca pri Sv. Ivanu v Trstu Ivana Mlajč odnesla prvo nagrado v kategoriji predšolskih otrok skupaj z japonsko kolegico. Naslov risbi je bil: Otroci ne poznajo rasizma. Natečaj, katerega se je udeležilo mnogo otrok iz 51 držav s skoraj 60.000 risbami, je potekal pod geslom: Mir in bratstvo med narodi.

Najboljše umetnine so razstavili na bolonjskem velesejmu, kjer je bila 4. junija tudi slovesnost podelitve nagrad, katere so se udeležili vidni predstavniki javnega življenja.

ki je ena glavnih pridobitev njihove vseh državne organizacije,

potrdil, da tržaški neposredni obdelovalci ne morejo še dlje prenašati takšnih razmer in

zahteva, da pristojno ministrstvo določi dan za volitve, na katerih bodo predstavniki kmetij, ki so vpisani v bolniško blagajno izvolili upravo, še preden izteče poverilna doba komisarja in sicer po možnosti že v mesecu aprilu.

Fobuda proti zastrupljanju ozračja

Tržaška pokrajinska uprava je sklenila postaviti na raznih predelih mesta in predmestij 30 naprav za zbiranje in merjenje prašnih usedlin ter naprave za ugotavljanje količine žveplene kisline v zraku. Na vsakem kraju bodo naprave ostale 24 ur, in to trikrat na mesec. Ker so te naprave premične, jih bodo stalno premeščali na razne kraje.

Na ta način bodo ugotavljali podatke o onesnaženju zraka, ki bodo služili kot podlaga za sprejem raznih ukrepov proti zastrupljanju ozračja. S pomočjo omenjenih opazovalnih postaj bodo lahko tudi ugotavljali, kateri industrijski obrati in v kakšni meri zastrupljajo ozračje.

Prepovedano kopanje od Milj do Grljana

Letošnje poletje je Tržačanom prineslo neprijetno presenečenje. Čeprav imajo morje pred nosom, se bodo lahko osvežili v morju le od Grljana naprej proti Sesijski ter od Punta Olmi naprej proti jugoslovanski meji. Tako so sklenile zdravstvene oblasti tržaške in miljske občine zaradi prevelike onesnaženosti morja v tržaškem zalivu.

Sprva je kazalo, da bo prepoved trajala, dokler ne namestijo podvodnih cevi za odtok greznice pri Barkovljah na odprto morje. Nepričakovano pa so se zavedna dela zataknila, tako da je težko predvidevati, kdaj se bodo meščani lahko kopali na barkovljanski obali.

Ob koncu so podelili še vrsto drugih nagrad, ki so jih prispevale razne ustanove. Tako je posebno priznanje dnevnika »Il Resto del Carlino« dobilo za svoj trud osebje otroškega vrtca pri S. Ivanu. To sta učiteljici Valerija Magajna in Felicita Vodopivec. Risbe, ki so jih izdelali otroci tega vrtca, so že mnogokrat dosegle odlična priznanja in nagrade, v čemer gre posebna zasluga ge. Magajna.

Zaključek kulturne sezone v Devinu-Stivanu

V soboto 10. junija je kulturni krožek Devin-Stivan zaključil letošnjo sezono z veliko kulturno prireditvijo. V enem samem večeru so kar tri skupine podale svoj obračun.

Prvi so nastopili otroci slovenske osnovne šole v Devinu, nato je sledil nastop dekleškega pevskega zbora ter ob koncu še nastop gojencev Glasbene Matice Devin-Nabrežina. Večer je zelo lepo uspel, za kar gre največje priznanje prirediteljem in vsem nastopajočim.

Naj pripomnimo, da je misel združiti razne prireditve, zelo pozitivno odjeknila pri našem občinstvu, ki se je polnoštevilno udeležilo večera in zelo pozorno sledilo vsem točkam sporeda, čeprav je celotna prireditev trajala nad dve uri in pol.

Osnovnšolski otroci so izvajali vrsto recitacij, iger in pevskih točk. Posebno pri najmlajših je bilo opaziti veliko pridobljenega znanja, za kar gre zahvala zelo marljivima učiteljicama Majdi Zavadlav in Pavlini Paoletti.

Druga točka večera je bil nastop dekleškega zbora, ki je zapel več narodnih pesmi. Ta zbor, ki ga vodi domačin Herman Antonič, je v obdobju ene same sezone dosegel res visoko kakovostno raven. Zbor je bil namreč vso sezono stalno vezan z raznimi nastopi posebno v domači župnjski dvorani skupno s sodelovanjem kulturnega krožka Devin-Stivan.

Zadnji in najbolj pričakovan je bil nastop gojencev Glasbene Matice Devin-Na-

V nedeljo 18. junija ob 18. uri bo nastopila v domu »Jakoba Ukmarja« v Skednju

KULturna SKUPINA IZ MAČKOVELJ

Na sporedu je nastop mešanega pevskega zbora, otroškega zbora in harmonikarjev.

brežina. Vseboval je več skladb, tako klavirskih kot harmonikarskih, violinskih in drugih. Vsi gojenci so želi pri poslušalcih priznanje. Raven gojencev je že kar zavidljiva, za kar imajo seveda največ zaslug profesorji Glasbene Matice v Nabrežini, ki so spremljali gojence tudi na devinskem nastopu. Videli smo profesorje Radoviča, Demšarja in Ambroseta, katerim je Kulturni krožek Devin-Stivan zelo hvaležen za trud, ki so ga imeli pri organizaciji in izvedbi tega večera. Topla zahvala velja tudi županu dr. D. Legiši, ki je podprl to izredno uspešno gostovanje v Devinu.

Otvoritev novega hotela v Devinu

V soboto 10. junija ob 10.30 se je vršila slovesna otvoritev nove hotelske stavbe v Devinu »Motel AGIP«. Goste, ki so se zbrali na to uradno slovesnost, je najprej pozdravil podpredsednik ustanove AGIP ing. Bartolotta, nakar je predal besedo devinsko-nabrežinskemu županu dr. D. Legiši, kateri je obširno govoril o zelo koristni naložbi ter o krajevnem položaju s posebnim ozirom na tukaj bivajočo slovensko manjšino, ki ima vzorne odnose sožitja z italijanskim prebivalstvom. Iste misli je povedal tudi v slovenščini.

Slovesnosti se je udeležil tudi goriški nadškof msgr. Cocolin v spremstvu tajnika don Luigija ter devinskega dekana msgr. Kretiča. Goriški nadškof je bil sprejet zelo priščno, posebno še od domačih ljudi, ki so ga pozdravili v slovenščini, kar je dalo vsemu srečanju še poseben pečat medsebojne strpnosti in zblizanja obeh narodnostnih skupin.

Sledila je zakuska, ki jo je pripravil direktor novega objekta dr. Buccione, kateremu čestitamo in voščimo obilo uspeha v njegovem bodočem udejstvovanju.

Letalska zveza Trst-Beograd

Italijanska državna letalska družba Alitalia je pretekli teden uvedla novo progo med Milanom in Beogradom s postankom v Trstu oziroma v Ronkah. To je prva letalska zveza naše dežele s tujino, ki bo delovala dvakrat na teden, ob torkih in petkih, in bo poskusnega značaja. Odhod proti Beogradu z ronškega letališča bo ob 14.35 (po legalni uri), pristanek v Beogradu pa ob 14.55 po jugoslovanskem času, kar pomeni, da bo vožnja trajala eno uro in 20 minut. Iz Beograda bo letalo odletelo ob 15.35 in bo pristalo v Ronkah ob 17.55, odkoder bo potem nadaljevalo pot proti Milanu.

Prvega poleta se je udeležilo posebno odposlanstvo dežele Furlanija-Juljska krajina, ki so ga sestavljali predstavniki krajevnih, turističnih in gospodarskih ustanov, tiska ter radia. Na beograjskem letališču so delegacijo uradno sprejele jugoslovanske oblasti.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Sporod od 18. do 24. junija 1972

Nedelja: 9.45 Kmetijski razgledi. 11.00 Otroška matineja. 11.50 Mestece Peyton. 18.00 Elizabeta I. - barvni film.

Ponedeljek: 18.30 Sest srečanj z Barkerjem. 20.35 M. Pfeghar: Romeo in Julija - II. del. 22.10 Kulturne diagonale.

Torek: 18.30 Glasbena oddaja. 19.00 Razvijajoči se možgani. 20.35 Oči brez obraza - franc. film. 22.05 Dokument. oddaja.

Sreda: 17.40 Sebastijan in Mary Morgane. 18.20 Jazz na ekranu. 19.20 S kamerom po svetu: Avstralija. 20.35 I. Sekulci: Kronika vaškega pokopališča. 21.20 Trenutek Slovencev v Italiji. 22.00 Ivan Rabuzin.

Četrtek: 17.50 Zapojte z nami. 18.30 Boj za obstanek. 19.00 Luč znanstvenih spoznanj. 20.30 Četrtekovi razgledi. 21.00 Bos skozi pekel. 21.50 Slavni baletniki.

Petek: 17.25 Trapollo HH 33. 18.30 Glasbena oddaja: Obisk iz Italije. 18.45 Cesta in mi. 19.00 Mestece Peyton. 20.35 Oklahoma - ameriški film. 22.50 Pokal pevcev.

Sobota: 16.00 Finalna tekmovalna za jugoslovanski atletski pokal. 17.35 Pesmi in plesj jug. narodov. 18.20 Disneyev svet. 20.30 Festival vojaških orkestrrov. 21.35 Na poti k zvezdam. 22.00 Tekmece - film.

Tradicionalni tabor Slovenske prosvete na Repentabru bo v nedeljo 2. julija

MARKO KREMŽAR

(11)

SIVI DNEVI

»Do sodnega dne bi lahko čakali. Ne hodi domov.«

»Nima družine?«

»Družine? Zanj ni več družine. Zavrgel jo je, družino, domačijo, prijatelje, vse je prodal hudiču...« Trgale so se besede iz Roka, potem pa je bruhnil: »Hujši je kot zver! Človek, ki sovraži, je hujši od zverine. Zapomni si, fant, če srečaš takega človeka, ga ubij!«

Molk, ki je sledil, je bil oster kakor britev in težji od more. Prekinil ga je študent z negotovim glasom:

»In mislite, da se ne vrača skrivaj domov? Recimo — ponoči? Saj je nemogoče, da se mu ne bi kdaj zahotelo po domu...« Ne da bi se zavedel, je prišel tovariša vikati.

»Fant, ti ne poznaš sveta. To ni več človek, zver je! V njem ni več prostora ne za Boga ne za človeka. Le sovraštvo je

še v njem — in hudič!«

Rad bi ugovarjal mladenič, pa ni našel ne misli ne besed.

»Dve leti bo, če ne več, kar je zapustil družino. Pozneje se je vračal samo zato, da je moril in požgal. Videli so ga, ko je podtikal ogenj...«

»Kje?«

»Tam, pri onile hiši. Ostale so se vnele v vetru.«

»Sosedu je zažgal?«

Rok je pokimal: »Da, sosedu sva bila tedaj...«

Odsotno je strmel v razvaline, zdelo se je, da je pozabil na tovariša. »Ni bil slab človek, dokler ni prišla revolucija. Tedaj se je vse spremenilo. Ene je zaneslo v gmajno, drugi smo se zbrali na postojanki, tretji so ostali doma. Tudi on je ostal. Kdo bi mu zameril. Oženil se je — in ostal. Potem je prišel od nekdaj njegov brat. Pravil je, da se skriva pred Italijani. Vzeli so ga pod streho, nihče ni vedel zanj razen njih in mene. Pa fant ni bil dosti previden. Lazil je okoli. Ne vem, kaj je počel, padel jim je v roke. Za cerkvijo so ga ustrelili. Mene tedaj ni bilo doma,

čas so bili hudi, noč in dan smo bili na straži...«

On pa je mislil, da sem mu jaz — sosed — izdal brata Lahom. Hudič ga je obsedel. Ni prišel, da bi se pomenila, da bi vprašal, kako je bilo, ne. Pobralla ga je noč. Pustil je domačijo, ženo, vse, in odšel v hosto. Potem se je vrnil le še, da je požgal in moril...!»

Rok je pomolčal, kakor bi hotel oživiti spomine na one dni, pa nadaljeval, ne da bi odmaknil pogled s pogorišča.

»Spremenil je ime, postal kurir. Ze dve leti se preganja po tehle grapah kakor zver, kot bi ga podil hudič. Ne najde miru. Ne, zanj ni več doma. Meni je uničil življenje, a sam je na slabšem — postal je zver. Ali zdaj razumeš, zakaj ni zasedel nad to hišo? To ni več njegov dom. Zverina nima doma!«

Fant je pokimal. Ni mogel spregovoriti. Šele čez čas se je zbral. Rad bi pokazal sočutje, razumevanje, pa ni maral posegati v žalostne spomine; s kolikor mogoče mirnim glasom je vprašal:

»Ali ne mislite, Rok, da je v življenju vsakega človeka, pa najsi bo še tako pol-

no sovraštva, trenutek ko zmaga — morda le za hip — boljša stran, ko pozabi na sovraštvo, ko...«

»Fant, kaj ti veš! Če on pozabi na sovraštvo — ga je konec! Le kaj misliš, da mu daje moč, da nas že dve leti vleče za nos? Zver voja nevarnost in človek, ki sovraži, čuti nasprotnika.«

Tovariš mu ni ugovarjal. Cemu tudi? Kaj je vedel on o vsem tem?

Rok je pogledal po soncu, ki je že lezlo v hrib.

»Noči se, stopiti bova morala, da prideva še pred trdo temo domov.«

Fant je vstal s štora, kamor je bil sedel medtem, ko je Rok pravil svojo zgodbo. Še enkrat je objel z očmi raztegnjeno, požgano vas in se okrenil po poti.

Takrat so se pri hiši spodaj odprla večna vrata...

Ni opazil tega, videl je le, kako se je Rok zdrnil. Obraz je možu okamenel in trda poteza se mu je zarezala od nosu proti ustom. Spremenil se je.

Mračilo se je sicer že, vendar med podboji večnih vrat je bilo jasno videti moško postavu. Rok ni videl potez, a je ču-

til... Sto možnosti je bilo, pa je vedel, kdo je človek tam dol.

Skrtnilo je jeklo. Rok je napel karabinko.

Človek je stopil iz hiše in si oprtal krušnjak. V levici je držal puško, z desnico je zamahnil v vežo, kakor v slovo. Na prag je stopila žena z otrokom v naročju. Sklonil se je nad otroka. Poljubil ga je. Nato je še enkrat zamahnil z roko, preložil orožje v desnico in se obrnil v breg. Rok je dvignil puško...

»Je on?« Fant je vedel, kdo je oni spodaj, na Rokovem obrazu je bral, a je vseeno vprašal.

Tovariš ni odgovoril. S trdim pogledom je sledil možu, ki se je izgubljal proti grmovju, prst mu je drsel po petlinu.

»Ne! Stojte!« Student je zagrabil za cev. »Ne tu — pred otrokom!«

Rok ga je nemo pogledal. Medtem je postava izginila in večna vrata so se za ženo zaprla.

Ze se je fant oddahnil in hotel kreniti proti postojanki.

»Kam?«

(se nadaljuje)

Deset let smrti prof. Mirka Fileja

10. junija pred desetimi leti je komaj 50 let star umrl kot žrtev zahrbtnje bolezni prof. Mirko Filej, goreč duhovnik, nadarjen skladatelj in vnet prosvetni delavec. Praznina, ki jo je zapustil za seboj, še vedno zeva in se jo je dalo le delno napolniti.

Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici je za deseto obletnico Filejeve smrti organizirala v ponedeljek 12. junija v goriški stolnici spominsko sv. mašo, ki se je udeležilo veliko naših ljudi. Opravil jo je ob asistenci msgr. Močnika Filejev rojak iz Brd dr. Rudi Klinec. V svojem govoru je podčrtal dve misli: hvalečnost do pokojnika nas vabi k molitvi za pokoj njegove duše, njegovo delo in njegova osebnost pa nas vabita k posnemanju.

Pri sv. maši je pel mešani zbor »Lojze Bratuž« pod vodstvom prof. Stanka Jericija. Zapel je pet pesmi; na začetku in koncu sta bili Gallusovi. Kot vedno, je zbor tudi to pot pokazal svojo veliko umetniško kvaliteto. S tem se je najlepše oddolžil svojemu pokojnemu pevovodju, ki ni štedil ne časa ne zdravja ne napora, ko je šlo za slovensko pesem in uveljavljanje slovenstva na Goriškem.

Poroka

V soboto 10. junija sta se v števerjanski cerkvi poročila Anastazija Bajt in Alojz Hlede iz Števerjana. Oba sta cerkvena pevec, ženin pa poleg tega še vodi ansambla »Lojze Hlede«. Zavednima novoporočencema iskreno čestita SKPD »F.B. Sedej« iz Števerjana in člani ansambla »L. Hlede« želeč jima obilo sreče in božjega blagoslova v novem življenju.

Izredni občni zbor društva

»Slovensko sirotišče«

V soboto 10. junija je bil v zavodu sv. Družine v Gorici izredni občni zbor društva »Slovensko sirotišče«. Ta je bil potreben, ker je bilo treba prirediti pravila duhu sedanjega časa, obenem pa z notarskim aktom spremeniti naslov »Slovensko sirotišče« v novi naslov, ki je že dobrih deset let v veljavi, namreč »Zavod sv. Družine (Istituto Sacra Famiglia)«.

Občnega zbora, ki ga je vodil msgr. F. Močnik, se je udeležilo tri četrtine članov, ki so s tem omogočili, da je bil občni zbor polnomočen. Zanimivo je bilo poročilo msgr. dr. Klinca, ki je orisal trnovo pot tega slovenskega zavoda, njegov razvoj, težave, s katerimi se je moral spoprijeti, smisel naslova, ki ga nosi in sedanjosti trenutke, ko se gradi novo moderno poslopje. Njegove lastnice so Šolske seestre, katerim je društvo »Slovensko sirotišče« pred leti zavod prepustilo, saj so

najbolj primerne, da ga vodijo in upravljajo.

Doberdob

7. maja smo imeli vsakoletno proslavo »Materinskega dneva«. Na sporedu so bile v prvem delu primerne deklamacije, petje mladine, solospes »Aja tutaja« in ranjanje »Venček na glavi«, za kar se je zelo potrudila ga. Dorica Uršič. Nato so naši otroci zaigrali poučno-smešno igrice »Se-strin varuh«. Skavtska mladina od Sv. Ivana (Trst) pa je zelo posrečeno podala pravičljivo igrice »Pisane lutke« v 5 slikah.

21. maja je gostovala v župnijski dvorani gledališka skupina iz Kamenj (Ajdovščina) z Ganglovo štiridejanko »Sin«, ki je precej zahtevna igra. Poučno dramo so igralci z velikim uspehom predstavili že po raznih krajih.

1. junija na praznik prvega sv. obhajila enajstih otrok smo doživeli na večer tudi lepo prireditev: bile so deklamacije prvo-obhajancev, nato igrice »Srečanje z Jezusom« ter pravičljiva igra »Mačeha in pastorka«, katero je z uspehom igrala mladina društva Standrež v režiji gđ. Majde Zavadlav.

2. junija je pa naša dvorana postala za en dan skavtski tabor, ker je neusmiljeno deževalo. Goriške skavtine so opravile svoje letne obljube. Zbralo se jih je okrog 70. Ob 10. uri je bila maša z govorom asistenta župnika Oskarja Simiča in obljube novih vešerice in skavtini (11 iz Doberdoba). Sledilo je zobjanje češenj, petje, kosilo (vse v dvorani); igre in smešni prizori so se nadaljevali daleč v popoldne.

4. junija je bila zaključna šolska prireditev z razstavo ročnih del naših otrok. Lepe slike, skupinska dela, rezljanje, pa tudi izdelki deklic, zlasti čipke. Popoldne smo na prireditvi občudovali ubrano petje, deklamacije in ranjanje o štirih letnih časih. Tako besedilo kot oprema odra kot primerno oblečeni otroci in ranjanje z igro luči, vse je ustvarilo v kratkem času res jesen, zimo, pomlad in poletje. Na koncu je bil še dobrodelen srečolov. Vsem gre pohvala, priznanje in seveda zahvala!

Sv. gora vedno privlačna

V mesecu maju ni manjkalo romarjev na Sv. gori. Tako je pripeljal iz Ptujja številne romarje p. Hilarij kar s posebnim vlakom. Močno je bilo tudi romanje iz Maribora. Tudi več istrskih župnij je priredilo svoje romanje. Razveseljivo je, da se romanj udeležuje mnogo mladih ljudi.

Na željo posameznih romarjev s Tržaške in Goriške je na Sv. gori vsak dan med tednom sv. maša ob 11. uri po našem času, ob nedeljah pa ob 5^h popoldne tudi po našem času.

Iz Slovenije

Lokavec pri Ajdovščini

Prejšnji teden so pokopali v tem kraju ob obilni soudeležbi Miroslava Kompara, po domače Mirota Rebkega v 66. letu starosti. Bil je zelo zaveden Slovenec. Fokojni je trpel dolgo časa za zavratno boleznijo, ki ga je spravila v prerani grob.

Izšel je iz šole pok. učitelja Leopolda Paljka, obiskoval kmetijsko šolo na Grmu ter spravljal svojo domačijo po drugi svetovni vojni na prav zavidljivo višino. Znal se je živeti v nove razmere ter si je s svojo sposobnostjo, pridnostjo, vztrajnostjo in naprednostjo na svoji zemlji priboril ugled prve hiše v vasi. Izkušen je bil v vseh panogah kmetijstva, posebno v živinoreji, ukvarjal se je s čebelarstvom in nazadnje s piščančerejo. Dolgo let je pel na cerkvenem koru.

Naj mu bo lahko domača zemljica pod Cavnomo. Gospod naj se usmili njegove duše. Preostali naše sožalje.

Letošnji novomašniki v mariborski škofiji

Mariborska škofija bo imela letos 18 novomašnikov. Poleg teh novomašnikov bo prejelo mašniško posvečenje še pet minoritov, en kapucin in dva salezijanca. Mašniško posvečenje bo 29. junija v mariborski stolnici in v opatijski mestni cerkvi v Celju, 2. julija pa v proštiji cerkvi v Ptuj in pri Sv. Emi na Kozjanskem.

ZA KMETOVALCE

Deželni prispevek za nakup plemenske živine

Deželna uprava je izdelala koledar živinskih sejmov, ki se bodo odslej vrstili v Pordenonu, Palmanovi, Tolmeču in Cedadu. Na teh sejmih bodo kmetje lahko prodali oz. kupili odbrano plemensko živino. Prodajo v obliki dražbe bodo organizirala združenja rejcev pod pokroviteljstvom pokrajinskih kmetijskih nadzorništev. Na teh dražbah si bo možno ogledati živino in se posvetovati s strokovnjaki nadzorništev. Na podlagi kupno-prodajne pogodbe bodo kupci prejeli prispevek, ki ga določa zadevni deželni zakon.

Zdravstveno stanje živine v naši deželi

Ze nekaj let se deželna uprava prizadeva, da potom pristojnih uradov zboljša zdravje živine ter iztrebi jetiko in brucelezo. Lani je v ta namen porabila 70 milijonov, letos pa predvidevajo 120 milijonov lir izdatkov.

V tem času je zatiranje teh bolezni bilo dokaj uspešno. V videmski pokrajini so med 97.000 glavami živine našli le 1.700 primerov jetike; značilno je, da je ta bolezen močnejše razširjena v goratih predelih. Upajo, da bodo prihodnje leto že zmanjšali primere jetike in tako dosegli višino izpod 1 %, kar jim bo omogočilo, da ministrstvo proglasi pokrajino kot področje brez jetike.

Bruceloznih primerov so našli že tako malo, da znaša komaj pol odstotka. Približno takšne razmere so našli v pordenonski pokrajini. V goriški pokrajini, ki je že priznana kot področje brez jetike in bruceleze, so našli le 13 primerov prve in 15 primerov druge bolezni. Tržaška pokrajina se med vsemi temi najbolj odlikuje: našli so samo en primer jetike in nobenega primera bruceleze.

Akademija mladine v Kat. domu

Kot napovedano je v nedeljo 11. junija bila v Katoliškem domu akademija, ki jo je pripravila goriška mladina. Vendar bo zaradi stiske s časom in prostorom o njej več poročali v prihodnji številki.

Zgorelo je 1200 stotov sena

Naši kmetje iz Standreža in Podturna so doživeli veliko nesrečo. Zahrbtni ogenj jim je uničil v nedeljo 11. junija v polnočnih urah 1200 stotov dobrega sena, ki so ga hranili v zadržnem hlevu pri Peči. Dvema in pol milijonoma lir škoda na senu je treba dodati še dva druga milijona škoda, ki je nastala v zadržnem hlevu.

Goriški gasilci in okoliški kmetje so se vso noč in še v ponedeljek trudili, da bi ogenj udušili in rešili to, kar je bilo še moč rešiti. Kako je prišlo do izbruha ognja, še ni jasno. Kmetje so prepričani, da se seno ni samo vžgalo, kajti v sredini senika se ogenj ni pojavil, pač pa vse naokrog, kot da bi nekdo ogenj podtaknil.

KMEČKO DRUŠTVO IZ ŠTANDREŽA
PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«
PROSVETNO DRUŠTVO »O. ŽUPANČIČ«

vabijo na II. del

praznika špargljev

s sledečim programom:

Sobota 17. junija ob 21. uri:

Nastop dramske skupine P.D. »Štandrež« s pravičljivo veseloigro »HODL DE BODL ALI DVE VEDRI VODE«. Režija Aleksij Pregarc.

Nedelja 18. junija ob 21. uri:

Koncert pevskih zborov iz Goriške, Tržaške in Slovenije. Na razpolago bodo bogati dobinki pri srečolovu, šparglji ter domača jedila in pijača.

Odbojarski turnir »Pokal P. Spacapan«. Kot je bilo že objavljeno, se bo tudi letos vršil turnir »Peter Spacapan«, ki ga že tretje leto organizira S.Z. Olympia. Prijavilo se je 15 odbojarskih ekip iz vse dežele. Razdeljene so v pet skupin in sicer: Acegat - Pav - Sloga; CSI Friuli - Turriaco - Velox; CRDA - Torriana - UGG; Aurora - Dom - Sudest; Olympia - Kennedy - Brda.

Tekmovanje se bo začelo v petek 16. junija ob 20.30 zvečer na igrišču Katoliškega doma. Nastopila bodo moštva Acegat, Pav in Sloga. Turnir se bo potem nadaljeval v ponedeljek in torek na igriščih v Katoliškem domu in v Standrežu. Polfinalne tekme se bodo začele v sredo zvečer, finalne tekme pa v soboto 24. junija.

Atletika. Lahkoatletična Olympia so nastopili preteklo soboto na tekmah v Trzinu. Tekmovali so naraščajniki Marko in Stefan Cotič ter Mozetič in so se kar dobro odrezali. Naraščajniki (Ragazzi) bodo tekmovali tudi prihodnjo soboto popoldne v Vidmu. Na tekmah v Trzinu so nastopili tudi mladinci (Allievi); odnesli so prvo mesto v metu krogle (Ghiotto, 12,54 m) in v skoku v višino (Culot, 165 cm); Srebernič je tekkel na 100 m v času 12"7; Pavletič Oskar je vrgel kroglo 9,62 m; Jarc je skočil v daljino 4,89 m.

Širite »Katoliški glas«

OBVESTILA

Romarjem v Drežnico! Odhod bo ob 8. uri s Travnika v Gorici. Sv. maša bo ob 10. uri po jugoslov. času v Drežnici. Prišlo bo tudi več avtobusov romarjev s Tolminkeskega. Kosilo bo v Idriji ob 14. uri po jugoslov. času. Kdor želi kositi, naj se javi pri vodstvu romanja vsaj ob odhodu avtobusa.

Državno didaktično ravnateljstvo osnovnih šol s slovenskim učnim jezikom za okrožji Gorica in Doberdob sporoča, da bo vpisovanje v prvi razred osnovne šole od 19. do 30. junija v jutranjih urah na vseh šolah. Vpis v ostale razrede bodo učitelji izvršili uradno po izidu redovanja.

Romanje v Marjino Celje (Mariazell) v Avstriji. Na voljo je še nekaj prostih mest v avtobusu goriške skupine. Interesenti naj se takoj javijo na upravi Katoliškega glasa in plačajo celotno vsoto 45.000 lir. Romanje bo od ponedeljka 3. julija do petka 7. julija vključno.

Otvoritev razstave osnovne šole in otroškega vrta v ulici Randaccio v Gorici bo v sredo 21. junija ob 10. uri. Naslednji dan, tj. v četrtek 22. junija bo razstava odprta od 9. do 19. ure, 23. junija pa samo dopoldne.

Goriška Glasbena Matica vabi na zaključno izvedbo gojencev, ki bo 16. junija ob 20.30 v prosvetni dvorani na Korzu Verdi 13 v Gorici.

Osnovna šola v Dolu (Palkišče) vabi na razstavo šolskih del, ki bo 18. junija od 9. do 12. in od 15. do 19. ure.

Ravnateljstvo učiteljskega »A. M. Slomšek v Trstu, ul. Caravaggio 4, sporoča, da zapade 24. julija 1972 ob 12. uri rok za vpis v šolsko leto 1972/73.

Učenci osnovne šole »A. Sirk« v Sv. Križu vabijo starše in vse Križane na zaključno akademijo, ki bo v nekdanji kino dvorani (društvo) to soboto 17. junija ob 19. uri ter na ogled razstave deških in dekliskih ročnih del, ki bo odprta v nedeljo 18. junija od 9. do 12. ure in od 16. do 21. ure v prostorih osnovne šole.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 18. do 24. junija 1972

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Begunka«. Radijska pravljica. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Naša gošpa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 15.45 G. Seštan: »Oblaki se rojevajo na zemlji«. Radijska kriminalka. 16.50 Filmska glasba. 17.15 Popoldanski koncert. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodob. glasba. Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Slavni solisti. 18.50 Južnoameriški ritmi. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Komorni koncert. 19.10 »France Balantič«, pripr. V. Beličič. 19.20 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba. 20.35 A. Ponchielli: Gioconda, opera.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Komorni orkester iz Mainza. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Gor in dol po sred' vasi. 18.45 Glasbeni vrtljak. 19.10 F. Catalano: Zgodovina ital. pol. strank. 19.25 Za najmlajše: Pisani balončki. 20.35 M. Vani: »Sejavec vetra«. Radijska drama. 21.45 Skladbe davnih dob.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Sodobni italijanski skladatelji. 18.05 Louis Armstrong and his All Stars. 19.10 Bruno G. Sanzin: »Čudežna skrinjica«. 19.25 Zbori in folklor. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.50 Plesi z vsega sveta.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 18.50 Orkester proti orkestru. 19.10 Družinski obzorik. 19.30 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Klik-klak«, radijska revija.

IZSLA JE MLADIKA ŠT. 5

DAROV I

Za Zavod sv. Družine: N. N. 20.000; N. N. v spomin pok. msgr. dr. Andreja Pavlica 10.000 lir.

Za Alojzijevešče: N. N. ob 80-letnici zavoda 10.000 lir.

B.L. iz Gorice je daroval po 5.000 lir za Zavod sv. Družine, Alojzijevešče in Katoliški dom.

Za skavte v Gabrjah: K.F.O., Gorica, 5.000 lir.

Za Marjanišče: N. N. iz Rojana v spomin pok. Natalije Okretič 1.000 lir.

Nabirka ob sklepu šmarnc v Rojanu: 25.000 za novi Zavod sv. Družine v Gorici, 25.000 za mladinski dom pri Sv. Jakobu v Trstu in 25.000 lir za Baragov dom v Ricmanjih.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Šolski uspehi

Nižja srednja šola v Gorici

I. A: Bonetta Davorin, Brescinari Artur, Devetak Lucijan, Figelj Aleš, Frandolič Renco, Gabrijelcig Danijel, Kogoj Andrej, Maligov Mavricij, Paoletti Maver, Peric Severin, Peteani Mavricij, Peteani Rajmund, Rozic Livij, Visintin Lučano. — Šest dijakov ima popravne izpite; trije so bili odklonjeni.

I. B: Cotič Ivo, Cotič Stefan, Devetak Tomaž, Doktoric Aleš, Dornik Maver, Hlede Jožef, Lojk Aleš, Lutman Marko, Pelicon Marino, Renner Peter, Rojec Ivo, Stacul Jožef, Vogric Klavdij. — Osem dijakov ima popravne izpite; dva sta odklonjena.

I. E: Bagon Marij, Buzzinelli Franko, Cernic Mavricij, Devetak Darij, Devetak Klarvid, Devetak Marino, Devetti Silvan, Ferfoglia Robert, Gergolet Boris, Gergolet Fabij, Koncut Mavricij, Lavrencic Bruno, Laurenti Jurij, Marusic Albano, Nanut Lucij, Oretti Bruno, Turri Renco, Zuanigh Marko. — Štirje dijaki imajo popravne izpite; en dijak je odklonjen.

I. C: Čej Rita, Crismancich Ksenija, Crocetti Nadja, Culiat Sonia, Gergolet Patričija, Jarc Franka, Koren Marta, Kosič Mirjam, Krulc Suzana, Miculus Tacijana, Petean Mirjam, Primožig Manuela, Princi Elizabeta, Srebotnjak Vanda, Terrana Klavdija, Ursic Lucija. — Šest dijakinij ima popravne izpite.

I. D: Alt Loredana, Bastiani Julijana, Cargnel Vesna, Carli Evelina, Cijan Silvana, Cingerli Dorela, Devetak Franka, Devetta Ivana, Devetti Cirila, Feri Valentina, Gergolet Mirjam, Gravnar Ana, Konjanc

Lucijana, Marassi Alessandra, Peric Damijana, Terpin Marija, Terpin Maria Petra, Zavadlav Erika. — Tri dijakinje imajo popravne izpite.

II. A: Butković Rafael, Crapiz Marino, Devetak Davorin, Ferletic Jordan, Feroletto Jožef, Macuzzi Simon, Osbat Aleksander, Persoglia Lovrenc, Sirk Ivan, Tabai Maksim, Tercic Flavij. — Trije dijaki so bili odklonjeni; štirje imajo popravne izpite.

II. B: Beuciar Marijan, Bukovec Marko, Cernetti Jurij, Cijan Jožko, Cont Vladimir, Cubej Marko, Klanjscek Marko, Leban Maver, Marega Livij, Qualizza Vladimir, Tabaj Rajmund. — Šest dijakov ima popravne izpite.

II. C: Berlot Loredana, Cevdek Elda, Cijan Marija, Cotič Damijana, Drobež Alenka, Ferletic Adrijana, Ferletic Ana, Figheli Bernarda, Gergolet Darija, Gergolet Radica, Gulin Vijolca, Humar Loreta, Oblak Ornela, Peric Nevija, Perse Silvana, Petean Adrijana, Princi Irena, Tomsič Palmira. — Štiri dijakinje imajo popravne izpite.

II. D: Bensa Dolores, Božič Veronika, Brancovic Evelina, Colja Danijela, Devetak Dorijana, Devetak Mavra, Fait Tamara, Frandolic Julijana, Gergolet Renata, Kompara Jasna, Leghissa Sonja, Marcolini Silvestra, Marusic Anita, Marusic Gabrijela, Marusic Loredana, Nanut Loredana, Semolič Lilijana, Svab Danila, Terpin Bruna. — Tri dijakinje imajo popravne izpite.

81 dijakov je pripuščenih k nižjemu tečajnemu izpitu.